

119

MINISTRIES

“Dit document is een script van onderwijs dat is bedoeld om via video te worden getoond. In de video worden relevante tekst, dia's, media en afbeeldingen getoond om de presentatie te vergemakkelijken. Daarom is het mogelijk dat deze tekst soms niet vlot leest of dat bepaalde teksten eigenaardig klinken. Daarnaast kunnen er grammaticale fouten voorkomen die niet acceptabel zouden zijn in literair werk. We moedigen u aan om het video-onderwijs te bekijken omdat het een aanvulling is op het schriftelijke onderwijs.”

Haat JHWH Zijn vastgestelde Feestdagen? (Jesaja 1:14, Amos 5:21 & Hosea 2:11)

Hoeveel mensen onder ons hebben horen zeggen dat JHWH er niet langer naar verlangt dat Zijn volk Zijn Sabbatten en Feesten viert - dat ze een last voor Hem zijn? Helaas is dit geen ongewone leerstelling. Velen zullen bij dit punt diverse passages uit de profeten aanhalen, die vervolgens worden gebruikt als bewijs dat delen van Gods Wet niet langer op ons van toepassing zijn. Laten we de passages eens gaan bekijken:

Jesaja 1:14

Uw nieuwemaansdagen, uw feestdagen haat Ik met heel Mijn ziel; ze zijn Mij tot last; Ik ben het moe om ze te dragen.

Amos 5:21

Ik haat, Ik versmaad uw feesten,
Uw bijzondere samenkomsten kan ik niet luchten.

En als laatste, laten we Hosea 2:10 eens bekijken.

Hosea 2:10

Ik zal al haar vreugde doen ophouden, haar feesten, haar nieuwemaansdagen en haar sabbatten, ja, al haar feestdagen.

Met andere woorden, God haat Zijn Feestdagen zo erg dat Hij ze maar afgeschaft heeft. Althans dat is wat velen beweren.

Wat zou er gebeuren als we deze verzen terugplaatsen in de context waarin ze werden gegeven en zijn bedoeld? Dat gaan we bekijken, te beginnen bij Jesaja 1:14. We doen dat door de verschillende partijen te identificeren, het onderwerp van discussie te identificeren en wat er volgens de Bijbel gebeurde in de cultuur rondom.

Welke partijen zijn betrokken?

Het visioen en de boodschap van Jesaja beginnen met een introductie van de spreker en een adressering

Jesaja 1:1

Het visioen van Jesaja, de zoon van Amoz, dat hij gezien heeft over Juda en Jeruzalem, in de dagen van Uzzia, Jotham, Achaz en Hizkia, koningen van Juda.

Dus, de schrijver (Jesaja) vertelt ons over een visioen en boodschap dat hij heeft ontvangen tijdens de regeerperiode van meerdere koningen van Juda. Het gaat om het volk van Juda en Jeruzalem in die dagen; zij zijn ook de toehoorders. Jesaja vertelt zelfs iets over de cultuur, over wat er gebeurt in het Juda van die tijd.

Jesaja 1:2-4

Luister, hemel, neem ter ore, aarde! Want de HEERE (JHWH) spreekt: “Ik heb kinderen grootgebracht en doen opgroeien, maar **zij zijn tegen Mij in opstand gekomen**. Een rund kent zijn bezitter en een ezel de kribbe van zijn eigenaar, maar Israël heeft geen kennis, Mijn volk heeft geen inzicht.” Wee het zondige volk, volk van zware ongerechtigheid, nageslacht van kwaaddoeners, kinderen die verderf aanrichten! Zij hebben (JHWH) de HEERE verlaten, de Heilige van Israël verworpen, zij zijn vervreemd, van achter Hem vandaan.

Ze zijn opstandig geworden tegen Jahweh en gaan hun eigen gang, ze hebben geen vrees en liefde meer voor Hem. Kijk naar het taalgebruik! Israël wordt *een volk dat in opstand is gekomen* genoemd, *een volk zonder inzicht, vol van zware ongerechtigheid, het nageslacht van kwaaddoeners die JHWH hebben verlaten en verworpen*. Ze zijn vervreemd van Jahweh. Klinkt dit alsof Gods volk doet wat Hij wil dat ze doen? Lijkt het erop dat ze rechtvaardig leven voor God?

Nee. In feite zijn ze zo afgedwaald dat Hij ze vervreemd noemt.

Even later worden ze vergeleken met Sodom en Gomorra, twee steden die vanwege hun slechtheid werden vernietigd. Is de zonde van Juda het feit dat ze de vastgestelde tijden van Jahweh in acht nemen? In de verste verte niet.

Juda is ziek geworden en afvallig. Ze wandelen niet meer in de wegen van Jahweh; ze leven niet langer als een apart gezet volk, een licht voor de volken. Ze waren al eerder gestraft voor hun zonden, hun steden lagen er verlaten bij, ze waren slaven geweest. Maar Jahweh had nog steeds een overblijfsel voor Zichzelf gespaard.

Maar zelfs dit overblijfsel leefde niet op de manier zoals ze moesten leven. Zij waren ook goddeloos en slecht geworden. Deze generatie wordt zelfs vergeleken met Sodom en Gomorra, in de zin dat ze goddeloos en opstandig waren (het gaat daarbij niet om dezelfde zonden, maar om hun opstandigheid). Tegen die mensen zegt Jesaja het volgende;

Jesaja 1:10

Hoor het woord van de HEERE (JHWH), leiders van Sodom! Neem de Wet van onze God ter ore, volk van Gomorra!

Maar hoe staat dat in verhouding tot wat we in vers 14 hebben gelezen over de nieuwe manen en Sjabbatten die JHWH met heel Zijn ziel haat? We lezen verder om dat te ontdekken.

Jesaja 1:11-13

Waartoe dienen voor Mij uw vele offers? Zegt de HEERE (JHWH). Ik heb genoeg van de brandoffers van rammen en het vet van gemest vee; en in het bloed van jonge stieren, lammeren of bokken vind Ik geen vreugde. Wanneer u komt om voor Mijn aangezicht te verschijnen - wie heeft dit van u gevraagd, dit platlopen van Mijn voorhoven? Breng niet langer nutteloze offers. Het reukwerk is Mij een gruwel. Nieuwemaansdag en sabbat, het bijeenroepen van samenkomsten: Ik verdraag het niet; het is onrecht, zelfs de bijzondere samenkomsten.

Als we de context van de eerste tien verzen in gedachten houden, dan zien we dat JHWH hier zegt dat Hij moe is van hun brandoffers, Hij scheidt er geen vreugde in.

Maar, wacht even, als JHWH ze Zelf heeft geboden, waarom zegt Hij hier dan opeens dat Hij ze niet meer wil? Wil Hij Zijn Torah afschaffen, en dat zelfs voordat de Messias komt?

Nee, dat wil Hij niet.

1 Samuël 15:22

Maar Samuel zei: Heeft de HEERE (JHWH) evenveel behagen in brandoffers en slachtoffers als in het gehoorzamen aan de stem van de HEERE (JHWH)? Zie, gehoorzamen is beter dan slachtoffer, opmerkzaam zijn beter dan het vet van rammen.

Snap je het? JHWH verlangt meer naar onze gehoorzaamheid dan naar brandoffers en slachtoffers! Hij zei dat al in de dagen van Samuel, en in de tijd van Jesaja gold dat nog steeds, en ook vandaag de dag is dat nog van kracht, omdat Hij nooit verandert.

Het gaat er niet om dat JHWH Zijn Torah wil afschaffen, Hij wil dat Zijn volk Hem gehoorzaam is. Van wat we tot nu toe hebben gelezen in Jesaja, weten we dat Zijn volk niet gehoorzaam was aan Hem. Ze deden niet wat ze zouden moeten doen. Ze deden het tegenovergestelde. Ze waren opstandig en wezen Hem af. Daarom verlangde Hij niet meer naar hun brandoffers.

Hij schafte op geen enkele manier Zijn Torah af, maar Hij wees hen erop dat het van geen enkele waarde was vanwege de manier waarop ze hun levens leidden. We gaan terug naar Jesaja om te zien of we dat nog ergens anders kunnen vinden.

Vers 12 noemt hun daden het platlopen van Zijn voorhoven.

Jesaja 1:12

Wanneer u komt om voor Mijn aangezicht te verschijnen – wie heeft dat van u gevraagd, dit platlopen van Mijn voorhoven.

Ze vertreden Zijn Heilige wegen met hun manier van leven. Eigenlijk verachtten ze Zijn wegen, ze deden alsof die er niet toe deden.

En wat doet Hij daaraan? Hij noemt hun offers zinloos, waardeloos; ze hadden geen waarde. Het woord dat in vers 13 wordt gebruikt voor “nutteloos” (H7723) is ‘sjav’, en wordt vertaald als leegheid, niets, slechts ijdelheid. Ze hielden zich aan de voorschriften uit Gods Wet ten aanzien van de offers, maar ze deden dat zonder er van harte bij betrokken te zijn en waren hypocriet; daarom waren hun offers leeg en waardeloos.

Kijk naar het eind van vers 13,

Jesaja 1:13

Nieuwemaansdag en sabbat, het bijeenroepen van samenkomsten:
Ik verdraag het niet; het is onrecht, zelfs de bijzondere samenkomsten.

Jahweh kan niet verdragen dat Zijn heilige en vastgestelde tijden worden vermengd met onrecht. Ze waren voor Hem en Zijn volk apart gezet, maar nu hielden ze zich aan de letter van de Wet zonder de geest; zonder het verlangen.

Wil je meer weten over de overeenkomsten tussen “geest” en “verlangen”, bekijk dan onze korte studie [“De Hebreeuwse herkomst van Geest”](#).

Dat brengt ons bij het vers waarmee we zijn begonnen, vers 14.

Jesaja 1:14

Uw nieuwemaansdagen, uw feestdagen haat Ik met heel Mijn ziel; ze zijn Mij tot last; Ik ben het moe om ze te dragen.

Let op de taal die hier wordt gebruikt, in het bijzonder de bezittelijke voornaamwoorden. Jahweh zegt: [“UW nieuwemaansdagen, UW feestdagen”](#)

Dat staat lijnrecht tegenover de vastgestelde tijden die in Leviticus 23 worden genoemd. In Leviticus 23 wordt ons verteld van wie de vastgestelde tijden zijn, die worden beschreven.

Leviticus 23:2

Spreek tot de Israëlieten en zeg tegen hen: De feestdagen van de HEERE (JHWH), die u moet uitroepen, zijn heilige samenkomsten. Dit zijn **Mijn** feestdagen:

Zie je nu waarom Zijn ziel de nieuwe manen en vastgestelde feesten haat? Juda diende God niet meer op de manier waarop Hij gediend wilde worden. Ze deden de dingen op hun eigen manier, ze hadden afstand van Hem genomen, ze waren vervreemd.

De nieuwe manen en vastgestelde tijden van de Schepper werden niet meer gevierd zoals Hij ze had ontworpen, het waren niet langer JHWH's tijden zoals beschreven in Leviticus 23.

Het waren nu nieuwe manen en vastgestelde feesten volgens de manier waarop het volk het vierde. JHWH spreekt vervolgens:

Jesaja 1:15-20

En wanneer u uw handen uitspreidt, verberg Ik Mijn ogen voor u; ook wanneer u uw gebed vermeerdert, luister Ik niet: uw handen zitten vol bloed. Was u, reinig u! Doe uw slechte daden van voor Mijn ogen weg! Houd op met kwaad doen, leer goed te doen, zoek het recht! Help de verdrukte, doe de wees recht, bepleit de rechtszaak van de weduwe! Kom nu, laten wij samen een rechtszaak voeren, zegt de HEERE (JHWH). Al waren uw zonden als scharlaken, ze zullen wit worden als sneeuw; al waren ze rood als karmozijn, ze zullen worden als witte wol. Als u gewillig bent en luistert, zult u het goede van het land eten, maar als u weigert en ongehoorzaam bent, zult u door het zwaard gegeten worden; want de mond van de HEERE (JHWH) heeft gesproken.

JHWH roept Zijn volk terug naar Zijn wegen; Hij is heel duidelijk als Hij in vers 19 zegt dat **als ze gewillig zijn en luisteren, ze zegeningen zullen krijgen**.

De woorden van Jesaja 1:14 zijn niet bedoeld om aan te geven dat de vastgestelde tijden van de Schepper door Hem worden gehaat. Het lag niet aan de vastgestelde tijden, het lag aan het volk dat was afgedwaald van Zijn wegen. Nogmaals, JHWH had geen problemen met de Wet van God (de brandoffers, slachtoffers en vastgestelde tijden), maar met het gedrag van het volk.

Klinkt dat bekend? Waar hebben we een dergelijke uitspraak eerder gehoord? We lezen het ook in Hebreëen 8.

Hebreëen 8:8-9

Want hen berispelend zegt Hij tegen hen: “Zie, de dagen komen, spreekt de Heere, dat Ik met het huis van Israël en met het huis van Juda een nieuw verbond zal sluiten, niet overeenkomstig het verbond dat Ik met hun vaders gesloten heb, op de dag toen Ik hen bij de hand nam om hen uit het land Egypte uit te leiden. **Want zij bleven niet in Mijn verbond en Ik heb geen acht meer op hen geslagen**”, zegt de Heere.

We zien hetzelfde patroon, dat ook door Jesaja naar voren is gebracht, in Hebreëen. Er is echt niets nieuws onder de zon. Wat er geweest is, zal er weer zijn, precies zoals Hij zei in Prediker 1:9:

Prediker 1:9

Wat er geweest is, dat zal er weer zijn. Wat er plaatsvindt, dat zal weer plaatsvinden. Er is niets nieuws onder de zon.

Wil je verder studeren in Hebreëen 8, bekijk dan onze studie: [Wat is er nieuw in het Nieuwe Verbond?](#)

Nu we een juist begrip hebben gekregen van Jesaja 1:14 gaan we Hosea 2:10 eens bekijken.

Hosea 2:10

Ik zal al haar vreugde doen ophouden, haar feesten, haar nieuwemaansdagen en haar sabbatten, ja, al haar feestdagen.

Zaak gesloten ... toch? JHWH zei via zijn profeet Hosea dat hij de vastgestelde heilige dagen, die in Leviticus 23 staan, gaat afschaffen. Maar wacht even, wiens vastgestelde dagen worden er genoemd in Hosea 2:11? De Vader zegt specifiek dat hij "**al HAAR vastgestelde feesten**" zal beëindigen.

Onthoud dat we in Leviticus 23 lezen dat JHWH de Sjabbat, het Pascha, Ongezuurde Broden, Soekot en andere vastgestelde tijden "**ZIJN feesten**" noemt.

Leviticus 23:1-2

De HEERE (JHWH) sprak tot Mozes: “Spreek tot de Israëlieten en zeg tegen hen: De feestdagen van de HEERE (JHWH), die u moet uitroepen, zijn heilige samenkomsten. Dit zijn Mijn feestdagen”:

JHWH zei via Hosea dat Hij een einde zou maken aan "**HAAR vastgestelde feesten**" en niet aan "**ZIJN vastgestelde feesten**".

Dit is een van die gevallen waarin context ECHT belangrijk is, net als in Jesaja 1:14.

Kijk een paar verzen eerder, in vers 7, waar we lezen dat Israël nauw betrokken was bij het aanbidden van Baäl:

Hosea 2:7

Zij [Israël] erkent echter niet dat Ik het ben Die haar het koren, de nieuwe wijn en de oliegegeven heb, dat Ik het zilver en het goud voor haar vermeerderd heb, **dat zij voor de Baäl gebruikt hebben.**

... En dan, een paar verzen na vers 10, vinden we niet alleen méér bewijzen van Baälaanbidding, maar ook de vermelding van Israël dat het deelneemt aan de feestdagen van Baäl.

Hosea 2:12

Ik zal haar de dagen van de Baäls vergelden, waarop zij reukoffers aan hen bracht. Zij tooide zich met haar ring en haar halssieraad en ging achter haar minnaars aan, maar Mij vergeet zij, spreekt de HEERE (JHWH).

Dus voor en na Hosea 2:10 ontdekken we dat Israël de Baäl aanbad en de feestdagen van Baäl vierde. Laten we nu Hosea 2:10 nog eens lezen.

Hosea 2:10

Ik zal al haar vreugde doen ophouden, haar feesten, haar nieuwemaansdagen en haar sabbatten, ja, al haar feestdagen.

Nu we weten dat de context van Hosea 2 betrekking heeft op het aanbidden van Israël, het aanbidden van Baäl en het vieren van de feestdagen van Baäl, welke vastgestelde feestdagen denk je dat JHWH dan zal gaan beëindigen? Gaat JHWH **ZIJN** vastgestelde feesten beëindigen? ... Of gaat JHWH een einde maken aan de feesten van Baäl?

We hopen dat het antwoord nu wel duidelijk is. JHWH gaat de vastgestelde feesten van Baäl beëindigen. Zoals de geleerde, David A. Hubbard, schrijft:

Al deze door God gegeven momenten werden door Israël gebruikt voor haar (let op de herhaling van de voornaamwoorden) heidense doeleinden. Door het agrarische karakter van de pelgrimsfeesten konden ze gemakkelijk worden aangepast op de vruchtbaarheidsrituelen die tot doel hadden om een voortdurende oogst en een overvloed aan producten te verzekeren. De nieuwe maan en de Sjabbat, die tegenhangers hadden in de andere religies in het Midden-Oosten, kunnen heel goed gecorrumpeerd zijn door de astrologische praktijken van Israëls bureu en door de seksuele rituelen waartegen Hosea zich verzet.

-David A. Hubbard, *Tyndale Old Testament Commentaries: Hosea* (Downers Grove, IL: IVP Academic)

Laten we tenslotte Amos 5:21 gaan bekijken.

Amos 5:21

**Ik haat, Ik versmaad uw feesten,
Uw bijzondere samenkomsten kan ik niet luchten.**

Opnieuw beschuldigen sommigen hier JHWH ervan dat Hij Zijn feesten haat. Israël bracht offers aan de Heere, maar Hij accepteerde ze niet.

Amos 5:22

want al brengt u Mij brandoffers, en uw graanoffers, Ik schep er geen behagen in, en het dankoffer van uw gemest vee wil Ik niet aanzien.

Waarom accepteert JHWH de offers niet? ... Omdat Israël zich bezighield met de aanbidding van valse goden en beelden.

Amos 5:25-27

Hebt u Mij slachtoffers en graanoffers gebracht in de woestijn, veertig jaar lang, huis van Israël? U hebt Sikkut, uw koning, rondgedragen, en Kewan, uw beelden, de sterren, uw goden, die u voor uzelf hebt gemaakt! Daarom zal Ik u in ballingschap voeren, verder dan Damascus, zegt de HEERE (JHWH); God van de legermachten is Zijn Naam.

Nogmaals, JHWH haat Zijn feesten niet, Hij haat de aanbidding van valse goden. Wat nog erger is, de vermenging van het aanbidden van valse goden met de aanbidding van JHWH. JHWH haat zijn vastgestelde feesten niet, maar Hij haat het wanneer de mens doet wat niet goed is en zijn eigen ding doet.

Israël was bezig met religieuze hypocrisie. Ze aanbaden JHWH met de ene hand en aanbaden vervolgens de valse goden met de andere hand.

Zelfs als we de feesten van JHWH zouden vieren of Hem offers zouden brengen, als we valse goden en beelden aanbidden en onze eigen weg gaan in plaats van Zijn weg, dan wil JHWH daar niets mee te maken hebben. In plaats van dat het JHWH's feesten zijn, gaan ze niet langer over Hem of het aanbidden van Hem.

Het is de hoogste tijd dat we ophouden met het verzinnen van smoesjes en redenen waarom we de Schepper en Zijn wegen niet hoeven te volgen. Telkens opnieuw is Gods volk afgedwaald van Zijn wegen, dat staat allemaal in de Bijbel, daarna worden ze gestraft en dan roept Hij hen terug naar gehoorzaamheid; gehoorzaamheid aan Zijn Woord, Zijn instructie, Zijn Torah.

We bevinden ons opnieuw in een tijd waarin Hij Zijn volk roept om zich te bekeren en terug te keren naar een leven van gehoorzaamheid aan Zijn Woord. De tijd is bijna op, elke dag brengt ons dichterbij de terugkomst van de Messias. Hoe staan wij er op die dag voor? Gehoorzaam aan onze Schepper, of levend op de manier die we zelf bepalen en die ons uitkomt, verstoken van Zijn Torah?

We hopen dat deze studie tot zegen is geweest, en vergeet niet om alles te blijven onderzoeken!

Sjalom!

Voor meer informatie of andere studies, verwijzen wij je naar onze website www.testeverything.net

EMAIL: Info@119ministries.com (USA); info@119ministries.nl

FACEBOOK: www.facebook.com/119Ministries; www.facebook.com/119ministriesnederland

WEBSITE: www.TestEverything.net & www.119ministries.nl

TWITTER: www.twitter.com/119Ministries# (USA)